

De verdwaalde duif

Toen we op vrijdagavond 4 augustus (2023) van een uitje met een vriend thuis kwamen zat er een uitgeputte postduif op ons terras. Omdat die aan iedere poot een ring had dacht ik dat het een verdwaalde reisduif moest zijn.

Toen we wat vogelvoer in de buurt strooiden werd daarvan schoorvoetend gebruik gemaakt maar toen het begon te regenen ging de duif ineengedoken in een hoekje van het terras zitten.

Dat zag er niet gezond uit.

Gelukkig kwam ik via een kennis in contact met een duivenmelker in ons dorp.

Toen ik die om raad vroeg zei hij dat hij langs zou komen als ik de duif gevangen had.

Dat lukte wonderwel met een schepnetje.

Duivenmelker John zag meteen aan de ringen dat het een postduif was die afkomstig was uit Frankrijk en op de andere ring stond het telefoonnummer van de eigenaar.

Via Bing AI konden we aan de hand van dit telefoonnummer de eigenaar achterhalen.

Het bleek een zekere mijnheer Bailly te zijn uit Plouvain, dicht in de buurt van de Noord-Franse stad Arras.

Na enkele keren zijn voicemail ingesproken te hebben nam hij contact met ons op en toen hij hoorde dat een plaatselijke duivenmelker ('colombophile' in het Frans) zich over zijn duif ontfermd had was hij ons al erg dankbaar.

Zijn duif was niet alleen erg vermagerd (geen vlees meer naast het uitstekende borstbeen) maar bleek ook een infectie van het spijsverteringssysteem te hebben.

Na een paar pilletjes knapte de duif zienderogen op en begon ook weer goed te eten en te drinken.

Na enkele weken liefdevolle verzorging door John was de duif zodanig aangesterkt en zat die weer zo "goed in het vlees" dat ze tegen de afrastering van de kooi begon te vliegen, een teken dat ze misschien naar huis wilde.

Op maandagochtend 21 augustus werd de duif om 7.00 u. in Rijckholt gelost en om 12.30 u. kregen we al een telefoontje van de gelukkige en dankbare eigenaar dat zijn duif zojuist "bien entré" (goed binnengekomen) was.

Deze jonge postduif (uit 2022) was nog niet gekoppeld aan een "doffer" (wijfje) en vond toch op zo'n korte tijd zijn eigen duivenslag terug.

Een afstand in vogelvlucht van meer dan 200 km! Hoe dat kan is een nog altijd niet volledig opgehelderd raadsel.

Zo kwam er dus toch nog een goed einde aan dit avontuur voor zowel de duif, wijzelf als de beide duivenmelkers.

Raymond Oostwegel
augustus 2023